

201111383/1/V1.

Datum uitspraak: 23 januari 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 30 september 2011 in zaak nr. 11/14378 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 22 september 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 31 maart 2011 (hierna: het besluit) heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 september 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen of met de aanwezigheid van een vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking; verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige, worden verleend aan een vreemdeling, die arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten, waarmee naar het oordeel van de staatssecretaris een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

3. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit niet heeft gemotiveerd waarom hij ter beoordeling van vorenbedoeld vereiste van een wezenlijk Nederlands belang de aanvraag van de vreemdeling niet voor advies aan de minister van Economische Zaken (hierna: de minister van EZ) heeft

voorgelegd, ondanks het feit dat de vreemdeling een ondernemingsplan heeft overgelegd. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank niet onderkend dat een vreemdeling volgens paragraaf B5/7.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) ten minste een volledig ondernemingsplan moet overleggen en dat de vreemdeling daaraan niet heeft voldaan hoewel hem die gelegenheid is geboden. De staatssecretaris betoogt dat hij daarom terecht heeft afgezien van het vragen van advies aan de minister van EZ.

3.1. Volgens paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000, zoals die luidde ten tijde van belang, dient een vreemdeling, voor een door de minister van EZ met gebruikmaking van het puntensysteem uit te brengen advies, ter beoordeling van zijn aanvraag ten minste een volledig ondernemingsplan over te leggen dat dient te zijn onderbouwd met de in die paragraaf vermelde stukken. Indien geen ondernemingsplan wordt overgelegd, biedt de staatssecretaris een termijn van twee weken om dit verzuim te herstellen. Indien een vreemdeling, ook na deze termijn, geen volledig onderbouwd ondernemingsplan heeft overgelegd wijst de staatssecretaris de aanvraag, zonder voorlegging aan de minister van EZ voor advies, af wegens het ontbreken van een wezenlijk Nederlands economisch belang.

Volgens paragraaf B5/7.3.3 moet het ondernemingsplan in ieder geval informatie verschaffen over de onderwerpen vermeld in die paragraaf, te weten 'Persoonlijke gegevens', 'Bedrijfsgegevens', 'Juridische zaken', 'Commercieel plan', 'Management plan' en 'Financieel plan'.

3.2. De staatssecretaris heeft de vreemdeling bij brieven van 18 augustus 2010 en 28 december 2010 in de gelegenheid gesteld het door hem overgelegde ondernemingsplan aan te vullen, omdat daarin gegevens ontbreken. In de brieven heeft de staatssecretaris gewezen op door de vreemdeling over te leggen gegevens en documenten, zoals referenties, intentieverklaringen en BTW-aangiften. Voorts is in de brieven vermeld dat jaarstukken dan wel cijfers moeten zijn opgesteld of goedgekeurd door een onafhankelijke deskundige.

3.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit op het standpunt gesteld dat de vreemdeling het ondernemingsplan niet met voldoende stukken heeft onderbouwd om zijn aanvraag voor advies aan de minister van EZ voor te leggen. Voorts zijn de in het overgelegde ondernemingsplan opgenomen begroting en financieringsplan niet opgesteld door een onafhankelijke deskundige, aldus de staatssecretaris.

3.4. Vaststaat dat de vreemdeling geen referenties, intentieverklaringen en BTW-aangiften heeft overgelegd en dat in het ondernemingsplan niet is vermeld wie de begroting en het financieringsplan heeft opgesteld. De vreemdeling heeft geen gebruik gemaakt van de bij voormelde brieven geboden gelegenheid om alsnog een volledig onderbouwd ondernemingsplan over te leggen. Het had de vreemdeling vanwege die brieven genoegzaam duidelijk kunnen zijn dat de betreffende stukken en informatie relevant zijn voor een beoordeling van zijn aanvraag. In aanmerking genomen dat het aan de vreemdeling is om aannemelijk te maken dat hij aan het vereiste van een wezenlijk Nederlands belang voldoet, heeft de staatssecretaris gelet op

artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 3.102, eerste lid, van het Vb 2000, in redelijkheid kunnen verlangen dat de vreemdeling die stukken en een door een onafhankelijke deskundige opgestelde begroting en financieringsplan overlegt. De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij daarover niet redelijkerwijs de beschikking kon krijgen. De rechtbank heeft niet onderkend dat de staatssecretaris zich gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat hij de aanvraag van de vreemdeling gelet op paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000 terecht niet voor advies aan de minister van EZ heeft voorgelegd, omdat de vreemdeling het ondernemingsplan, hoewel hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, niet met voldoende stukken heeft onderbouwd.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

5. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de staatssecretaris hem in strijd is met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol bij de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: het Aanvullend Protocol) bij brief van 28 december 2010 heeft verzocht stukken in het kader van het puntensysteem over te leggen als bedoeld in paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000, nu dat puntensysteem in strijd is met dat artikel.

5.1. In aanmerking genomen dat de stukken vermeld in paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000 betrekking hebben op informatie die thans in het licht van de sinds 1 januari 1973 gewijzigde economische omstandigheden nodig is voor de beoordeling van de levensvatbaarheid van een onderneming, zijn die documentatievereisten, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 13 november 2012 in zaak nr. 201203575/1/V1 (www.raadvanstate.nl), niet in strijd met de standstill-bepaling.

De beroepsgrond faalt.

6. De vreemdeling heeft, onder verwijzing naar een door hem overgelegd advies, aangevoerd dat het onder de verantwoordelijkheid van de minister van EZ werkzame Agentschap NL (hierna: het Agentschap) in een vergelijkbare zaak ten aanzien van de desbetreffende vreemdeling positief heeft geadviseerd omdat, ondanks de moeilijke situatie in de afbouwbranche, voldoende omzet werd behaald om voor beide vennoten het wettelijk minimumloon te genereren.

6.1. In het door de vreemdeling overgelegde advies is vermeld dat uit de aangeleverde belastingaangiften kan worden opgemaakt dat de desbetreffende onderneming volgens het Agentschap voldoende omzet behaalt. De staatssecretaris heeft zich, gelet op het onder 3.4 overwogene, in het verweerschrift in beroep in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling het ondernemingsplan niet met voldoende stukken, zoals belastingaangiften, heeft onderbouwd en heeft terecht diens aanvraag niet voor advies aan de minister van EZ voorgelegd. Gelet hierop

heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat zich geen vergelijkbaar geval voordoet.

De beroepsgrond faalt.

7. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de staatssecretaris hem ten onrechte heeft tegengeworpen dat hij niet beschikt over een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Volgens de vreemdeling is dit in strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol en met artikel 9 van de op 12 september 1963 namens de Europese Economische Gemeenschap (hierna: de Gemeenschap) gesloten overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Gemeenschap en de Republiek Turkije, die is goedgekeurd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van de Gemeenschap van 23 december 1963 (PB 1964, 217), omdat de staatssecretaris het mvv-vereiste niet aan burgers van de Europese Unie tegenwerpt en in zijn geval ten onrechte als zelfstandige afwijzingsgrond heeft gehanteerd.

7.1. Uit de uitspraak van de Afdeling van 6 maart 2008 in zaak nr. 200409217/1-A (www.raadvanstate.nl) volgt dat van strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol geen sprake is indien de staatssecretaris niet alleen het mvv-vereiste tegenwerpt, maar tevens onderzoekt of de vreemdeling aan de vereisten voor verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking arbeid als zelfstandige voldoet. Dat is in dit geval gebeurd, nu de staatssecretaris de aanvraag van de vreemdeling heeft afgewezen omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat met zijn bedrijfsmatige activiteiten een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

De beroepsgrond faalt.

8. De niet nader onderbouwde stelling van de vreemdeling dat de staatssecretaris ten onrechte van hem als Turks staatsburger heeft verlangd dat hij een ondernemingsplan overlegt en tenminste het wettelijk minimumloon verdient, biedt geen grond voor het oordeel dat artikel 9 van de Associatieovereenkomst, gelezen in samenhang met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol, is geschonden.

De beroepsgrond faalt.

9. De vreemdeling heeft voorts aangevoerd dat de staatssecretaris er ten onrechte van heeft afgezien om hem in bezwaar te horen, nu het bezwaarschrift niet kennelijk ongegrond was.

9.1. Van het horen in de bezwaarschriftenprocedure mag een bestuursorgaan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb afzien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Gelet op de motivering van het besluit van 22 september 2010 en hetgeen de vreemdeling daartegen in bezwaar heeft aangevoerd, is aan deze maatstaf voldaan, zodat de beroepsgrond faalt.

10. Ten slotte faalt het betoog van de vreemdeling dat de staatssecretaris het door hem gedane verzoek op de voet van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb om vergoeding van de kosten die hij in verband met

de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken ten onrechte heeft afgewezen. Nu de staatssecretaris in het in bezwaar aangevoerde terecht geen grond heeft gezien om het besluit van 22 september 2010 wegens een aan hem te wijten onrechtmatigheid te herroepen, komen die kosten niet voor vergoeding in aanmerking.

11. Het inleidende beroep van de vreemdeling is ongegrond.
12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 30 september 2011 in zaak nr. 11/14378;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H.G. Sevenster en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

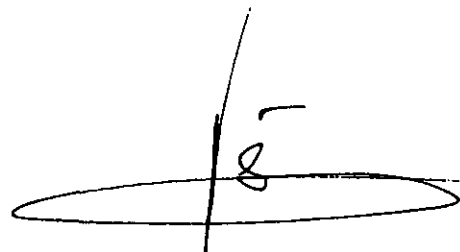
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 januari 2013

412-701.

Verzonden: 23 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser